

Tilbagekaldelse af opholds- og arbejdstilladelse

Tilsynet med udlændinges inddragelse af en opholds- og arbejdstilladelse i medfør af § 36, stk. 1, nr. 2, i udlændingebekendtgørelsen gav anledning til, at jeg over for justitsministeriet rejste spørgsmål om, hvorvidt den anførte hjemmel var korrekt, og hvorfor sagen havde fået et andet udfald og en anden behandling end en række andre tilsvarende sager.

FOB nr. 82.147

Efter at justitsministeriet havde genoptaget sagsbehandlingen og meddelt den pågældende opholds- og arbejdstilladelse, meddelte jeg ministeriet, at jeg herefter ikke fandt anledning til at tage stilling til, om den påklagede afgørelse kunne anses forenelig med forvaltningsrettens almindelige regler om tilbagekaldelse af forvaltningsakter.

(J. nr. 1981-1320-613).

Advokat A klagede for den tyrkiske statsborger B over, at justitsministeriet i skrivelse af 5. november 1981 tiltrådte en afgørelse af 28. juli 1981 fra tilsynet med udlændinge om at inddrage hendes opholds- og arbejdstilladelse.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at B den 11. august 1980 gennem det kgl. danske konsulat i Flensburg ansøgte om opholds- og arbejdstilladelse med henblik på at tage fast ophold hos sine forældre, der var bosat i Danmark. I ansøgningen anførte hun, at hun var født den 30. april 1961.

I et notat af 20. august 1980, som var påhæftet ansøgningen, var det anført, at det fremgik af en fødselsattest, »som ligger i moderens sag«, at B er født den 30. april 1957.

I skrivelse af 15. september 1980 til det kgl. danske konsulat i Flensburg anførte tilsynet med udlændinge, at ansøgningen om opholdstilladelse ikke kunne imødekommes, »da den pågældende er født i 1957 og ikke i 1961«. Konsulatet i Flensburg underrettede herefter B om, at hendes ansøgning var blevet afslået.

Den 27. august 1980 ansøgte B gennem politiet i Odense om permanent opholds- og arbejdstilladelse. I en påtegning på ansøgningskemaet anførte en medarbejder ved politiet i Odense, at B's »Nüfus« tilsyneladende var udstedt 4 år før hendes fødsel. Ansøgningskemaet var i øvrigt vedlagt forskellige personlige dokumenter vedrørende B, herunder udskrift af en tyrkisk dom, hvoraf det fremgik, at B den 29. august 1979 havde fået ændret sit fødselsår fra 1957 til 1961.

Den 4. november 1980 imødekom tilsynet med udlændinge B's ansøgning og meddelte hende opholds- og arbejdstilladelse til den 4. november 1981.

Tilladelsen blev givet efter reglen i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980, § 25, stk. 1, nr. 3, hvorefter opholdstilladelse udstedes til »mindreårigt (udenlandsk) barn af en her fastboende dansk eller udenlandsk statsborger eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver«.

Den 9. juli 1981 besluttede tilsynet med udlændinge at tilsige B og hendes forældre til afhøring på politigården i Odense, og denne afhøring fandt sted den 16. juli 1981. Afhøringen tog sigte på nærmere at afklare spørgsmålet om B's fødselsår.

I skrivelse af 28. juli 1981 til B inddrog tilsynet hendes opholds- og arbejdstilladelse. I skrivelserne anførte tilsynet bl.a. følgende:

»...

Det bemærkes, at inddragelsen er sket i henhold til justitsministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980, § 36, stk. 1, nr. 2, idet tilsynet betragter Dem som født den 30. april 1957 og ikke som tidligere oplyst den 30. april 1961. Derfor opfyldte De ved Deres indrejse ikke betingelserne vedrørende familiesammenføring.«

(Reglen i udlændingebekendtgørelsens § 36, stk. 1, har følgende indhold:

»En opholdstilladelse kan inddrages

1. når udlændingen på grund af sine personlige forhold kunne udvises, eller
2. når det i ansøgningen eller tilladelsen angivne grundlag for en tidsbegrænset opholdstilladelse ikke længere er til stede.«)

I skrivelse af 30. juli 1981 klagede B's advokat over tilsynets afgørelse til justitsministeriet, der indhentede en udtalelse af 11. august 1981 fra tilsynet med udlændinge.

I skrivelse af 5. november 1981 til B meddelte justitsministeriet, at ministeriet efter en gennemgang af sagen ikke fandt grundlag for at ændre tilsynets afgørelse.

Advokat A indgav herefter klage for B til mig.

Efter at have modtaget sagens akter fra justitsministeriet anførte jeg følgende i en skrivelse af 2. december 1981 til justitsministeriet:

»...

Den påklagede afgørelse er truffet i medfør af udlændingebekendtgørelsens § 36, stk. 1, nr. 2, og er begrundet med, at tilsynet betragter (B) som født den 30. april 1957 og ikke som tidligere oplyst den 30. april 1961. Det fremgår

endvidere af tilsynets ovenfor nævnte udtalelse af 11. august 1981 til justitsministeriet, at tilsynets opfattelse vedrørende (B's) fødselsdata navnlig støtter sig på en udskrift af personregisteret i Alaca af 26. juni 1978 (og derudover på en familieattest af 3. august 1972).

Efter min gennemgang af sagen må jeg lægge til grund, at begge de nævnte attester forelå, da tilsynet den 4. november 1980 udstedte den nu inddragne opholds- og arbejdstilladelse. Jeg henviser i denne forbindelse navnlig til assistent ...s påtegning på ansøgningskemaet.

På denne baggrund finder jeg at måtte udbede mig en nærmere udtalelse om, hvorvidt den trufne afgørelse kan anses for hjemlet i bekendtgørelsens § 36, stk. 1, nr. 2. Jeg henviser i denne forbindelse til det, der er anført om bestemmelsens anvendelsesområde i betænkning om udlændingelovgivningen (nr. 882/1979, s. 95).

...«

I en udtalelse af 6. januar 1982 til mig anførte tilsynet med udlændinge bl.a. følgende:

»...

Tilsynet skal tilføje, at man siden 1978 har været opmærksom på, at der kunne rejses tvivl om nogle af de tyrkiske dommes bevisværdi.

I september 1978 besluttede tilsynet at lægge de tyrkiske domme til grund, medmindre de var åbenbart urigtige, eller det erkendtes, at dommene var urigtige. Indtil sidste halvår af 1981 vedrørte sagerne hovedsageligt alene børn i 14-15 års alderen, der ønskede deres alder ændret til 16 år for at opnå arbejdstilladelse.

I løbet af det sidste halvår 1980 ændrede ansøgningerne karakter, idet de nu kom fra tyrkiske statsborgere, der ønskede at indvandre til Danmark i medfør af familiesammenføringsreglen for børn under 18 år (udlændingebekendtgørelsens § 25, stk. 1, nr. 3). I det omfang dommene var urigtige, ville en anerkendelse indebære en omgåelse af indvandrerstoppet.

Tilsynet besluttede i december 1980 efter vurdering af arten og omfanget af sagerne og den bevismæssige værdi af de tyrkiske domme at meddele afslag til en række ansøgere, efter at nærmere undersøgelse havde godtgjort, at dommene ikke kunne være rigtige.

Siden har ansøgningerne, hvori der forekom tyrkiske domme om aldersændringer, været underkastet en grundig undersøgelse.

Afgørelsen blev, efter at justitsministeriet havde tiltrådt tilsynets nye praksis, taget op til fornyet overvejelse bl.a. under hensyntagen til, at (B) ifølge personregisterudskriften af 26. juni 1978 i 1957 skal være registreret som født den 30. april 1957. Der måtte derfor enten være fejl ved personregisterudskriften eller ved den tyrkiske dom om aldersændring til 30. april 1961.

Afhøringerne af (B) og hendes familiemedlemmer sammenholdt med sagens øvrige oplysninger godtgjorde, at grundlaget for den tidligere meddelte tilladelse ikke var til stede. På grundlag af (B's) egen forklaring antager tilsynet, at hun må have været i ond tro med hensyn til den tyrkiske doms rigtighed, jfr. hendes forklaring om skolegangen.

For så vidt angår (B's) fysiognomi og ydre, der indgår som en præmis i dommen, bemærkes, at politiet ved afhøringen den 16. juli 1981 skønnede, at hun var cirka 25 år.

Grundlaget for tilladelsen var, at ansøgeren antoges at være mindreårigt barn af en her fastboende udlænding. Ved den nærmere undersøgelse viste det sig, at grundlaget var urigtigt.

Det er tilsynets opfattelse, at § 36, stk. 1, nr. 2, med rette er anvendt her, hvor det grundlag, som parten tilvejebragte, var urigtigt, og hvor parten må antages at have haft kendskab til urigtigheden, således at inddragelse også kunne være sket efter § 36, stk. 1, nr. 1, jfr. udlændingelovens § 4, stk. 1, nr. 6.«

I en udtalelse af 5. februar 1982 til mig anførte justitsministeriet bl.a. følgende:

»...

1. Som det fremgår af klagerens ansøgning af 11. august 1980 om opholds- og arbejdstilladelse, oplyste hun at være født den 30. april 1961. Det fremgik imidlertid af to familieattester dateret den 3. august 1972, at klageren var født den 30. april 1957. Herefter meddelte tilsynet med udlændinge den 15. september 1980 gennem konsulatet i Flensborg afslag på ansøgningen.

Det må i den forbindelse understreges, at den af civilretten i Alaca, Tyrkiet, den 29. august 1979 afsagte dom vedrørende berigtigelse af klagerens fødselsdato ikke forelå for tilsynet med udlændinge, da man meddelte afslag på ansøgningen.

2. I en ansøgning, der den 14. oktober 1980 gennem politimesteren i Odense blev fremsendt til tilsynet med udlændinge, ansøgte klageren på ny om opholds- og arbejdstilladelse. Ansøgeren oplyste, at hun var født den 30. april 1961.

Ved behandlingen af denne ansøgning forelå for tilsynet ud over de tidligere nævnte familieattester et tyrkisk identitetsbevis (Nüfus) af 10. maj 1957 og en udskrift af personregisteret af 26. juni 1978. Af disse dokumenter fremgik det, at klageren var født den 30. april 1957, men således at det af identitetsbeviset fremgik, at fødselsdatoen var berigtiget til den 30. april 1961. Endvidere forelå den ovenfor nævnte dom vedrørende berigtigelse af fødselsdatoen. På denne baggrund meddelte tilsynet den 4. november 1980 klageren opholds- og arbejdstilladelse indtil den 4. november 1981 i henhold til bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980 om udlændinges adgang til og ophold i Danmark § 25, stk. 1, nr. 3.

3. Som det fremgår af foranstående udtalelse fra tilsynet med udlændinge besluttede tilsynet i december 1980 at meddele afslag til en række ansøgere, efter at det ved nærmere undersøgelse var godtgjort, at de tyrkiske domme

om berigtigelse af fødselsdato ikke kunne være rigtige. Sidan har ansøgninger, hvori der forekom sådanne domme, været undergivet en grundig undersøgelse.

Herefter blev klagerens opholds- og arbejdstilladelse taget op til fornyet overvejelse. På grundlag af afhøringer af klageren og hendes familiemedlemmer og sagens øvrige oplysninger fandtes det godtgjort, at den tidligere tilladelse var meddelt på et urigtigt grundlag. På baggrund af klagerens egen forklaring fandtes det endvidere at måtte lægges til grund, at det havde stået hende klart, at dommens angivelse af fødselsåret ikke var rigtig.

På det herefter foreliggende grundlag inddrog tilsynet med udlændinge den 28. juli 1981 den meddelte tilladelse. Ved skrivelse af 5. november 1981 meddelte justitsministeriet klageren, at man ikke fandt grundlag for at ændre tilsynets afgørelse.

4. Efter justitsministeriets opfattelse må det på baggrund af afhøringen af klageren og hendes familiemedlemmer og sagens øvrige oplysninger lægges til grund, at klageren er født i 1957 og derfor ikke på tidspunktet for meddelelsen af opholdstilladelsen opfyldte betingelserne herfor, jfr. bekendtgørelsens § 25, stk. 1, nr. 3.

Særlig på baggrund af klagerens egen forklaring til politirapporten må det efter justitsministeriets opfattelse endvidere lægges til grund, at klageren har været bekendt med, at dommens angivelse af fødselsåret var urigtig.

Ved indgivelsen af ansøgningen af 14. oktober 1980 til politimesteren i Odense måtte det på baggrund af det tidligere afslag af 15. september 1980 fra konsulatet i Flensborg efter justitsministeriets opfattelse have stået klart for klageren, at de danske myndigheder tillagde ansøgerens biologiske alder afgørende betydning, ligesom det efter det oplyste må have været klart for hende, at den tyrkiske dom ikke fastslog hendes biologiske alder.

Det er således justitsministeriets opfattelse, at klageren uden at være i god tro har afgivet urigtige oplysninger om sin biologiske alder og derved har foranlediget, at opholds- og arbejdstilladelsen blev meddelt på et urigtigt grundlag.

Det er på baggrund af det anførte justitsministeriets opfattelse, at såvel de objektive som subjektive betingelser for at inddrage klagerens opholds- og arbejdstilladelse er til stede.

...«

I en skrivelse af 12. februar 1982 til justitsministeriet anførte jeg herefter følgende:

»... jeg må forstå ministeriets foranstående udtalelse således, at den påklagede afgørelse må anses for truffet i medfør af udlændingebekendtgørelsens § 36, stk. 1, nr. 1, jfr. udlændingelovens § 4, stk. 1, nr. 6, og ikke

som anført i tilsynet med udlændinges afgørelse af 28. juli 1981 i medfør af udlændingebekendtgørelsens § 36, stk. 1, nr. 2.

Til brug for min vurdering af sagen finder jeg herefter at måtte udbede mig en supplerende udtalelse om sagen, jfr. nærmere nedenfor.

Som det fremgår af tilsynet med udlændinges udtalelse af 6. januar 1982 - og som jeg i øvrigt er bekendt med fra min behandling af andre lignende sager - modtog tilsynet i sidste halvår af 1980 en række ansøgninger om opholdstilladelse fra tyrkiske statsborgere, der ved tyrkisk dom havde fået ændret deres fødselsdato, således at de - hvis dommen blev lagt til grund - måtte anses for yngre end oprindeligt antaget.

Det fremgår endvidere af tilsynets udtalelse af 15. januar 1981 til justitsministeriet, at der på dette tidspunkt verserede godt 25 sager vedrørende ansøgninger fra tyrkiske statsborgere, der ved dom havde fået nedsat deres alder. Som bekendt har to af disse sager fra andet halvår 1980 været forelagt for folketingets ombudsmand.

I disse sager havde de pågældende indgivet ansøgning om opholdstilladelse henholdsvis den 30. juli og den 14. oktober 1980. De var begge blevet afhørt af politiet (henholdsvis den 10. oktober og den 15. december 1980) med henblik på en afklaring af, hvilken fødselsdato der kunne lægges til grund for afgørelse af deres ansøgning om opholdstilladelse. I begge sager afslog tilsynet med udlændinge (henholdsvis den 17. december 1980 og den 20. februar 1981) at meddele opholdstilladelse. Fra behandlingen af disse sager er jeg endvidere bekendt med justitsministeriets sag ..., hvor den pågældende også fik afslag på sin ansøgning om opholdstilladelse, og hvor sagen i øvrigt blev behandlet på tilsvarende måde som de to lige nævnte sager.

Jeg går ud fra, at de øvrige ca. 25 sager har fået en nogenlunde tilsvarende behandling, men udbeder mig gerne nærmere oplysninger herom.

I den foreliggende sag modtog tilsynet med udlændinge den 15. oktober 1980 gennem politiet i Odense (B's) ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse. Sagen tilhørte den kategori af sager fra andet halvår 1980, hvor tilsynet fandt det betænkeligt uden videre at lægge tyrkiske domme til grund ved vurderingen af, om den pågældende udlænding opfyldte de aldersmæssige betingelser for familiesammenføring. Ansøgningen og det tilvejebragte materiale indeholdt i øvrigt oplysninger, der var indbyrdes modstridende, jfr. herved assistent ...s påtegning på ansøgningskemaet af 27. august 1980.

På grundlag af det tilvejebragte materiale meddelte tilsynet den 4. november 1980 (B) opholds- og arbejdstilladelse.

På denne baggrund finder jeg at måtte udbede mig nærmere oplysninger om grunden til, at denne sag - så vidt jeg forstår - dels fik et andet udfald, dels blev behandlet anderledes end de øvrige tilsvarende sager. Jeg sigter herved navnlig til begrundelsen for, at tilsynet ikke forud for sin imødekommelse af ansøgningen i den foreliggende sag fandt det nødvendigt at søge tilvejebragt yderligere oplysninger (f. eks. gennem en afhøring af (B) og hendes familie) med henblik på en afklaring af, hvilken bevismæssig værdi der kunne tillægges den tyrkiske dom, eller tog forbehold med henblik på en nærmere undersøgelse af ansøgerens alder.

...«

I en udtalelse af 9. juli 1982 til mig anførte tilsynet med udlændinge bl. a. følgende:

»...

Indledningsvis bemærkes, at det har beroet på en misforståelse, når tilsynet tidligere har oplyst, at der *den 15.1.1981* verserede 25 ansøgninger fra tyrkiske statsborgere, der ved dom havde fået nedsat deres alder. Det rette tal er 10 sager. Der henvises til vedlagte notits af 29.4.1982 og vedlagte oversigt over sagerne af 24.6.1982. Tilsynet kan således bekræfte den opfattelse af den normale sagsbehandling af disse sager i sidste halvår af 1980, som folketingets ombudsmand har givet udtryk for i skrivelse af 12.2.1982.

De spørgsmål, som folketingets ombudsmand har rejst i næstsidste afsnit i ovennævnte skrivelse, har været forelagt for den sagsbehandler, der den 4.11.1980 resolverede i sagen. Han kan ikke nu - ca. 1½ år efter - i detaljer erindre, på hvilken baggrund han gav den nævnte tilladelse.

Han var dengang dog af den opfattelse, at man ikke på forhånd kunne afvise aldersændringsdommen, men at der måtte ske yderligere undersøgelser i sagen. Han gav derfor tilladelsen, men lod sagen gå videre til yderligere efterforskning. Dette bekræftes af påtegningen på ansøgningseskemaet. Han erkender, at han i dag ikke ville have givet tilladelsen på det da foreliggende grundlag.

Tilsynet må på denne baggrund beklage, at sagen er blevet behandlet anderledes end de øvrige tilsvarende sager, hvilket *under andre omstændigheder* kunne føre til, at tilladelsen måtte forlænges under hensyn til, at der var givet pågældende grund til at antage, at aldersændringsdommen var blevet godtaget.

Som nævnt i tidligere skrivelser er det imidlertid tilsynets opfattelse, at pågældende ud fra registreringstidspunktet anført på familieattesten og ud fra hendes egne forklaringer om sin skolegang ved ansøgningens indgivelse har været i ond tro, hvorfor der ikke er grund til at tage hensyn til hendes forventninger ud fra den givne tilladelse.

Efter tilsynets opfattelse bør hun således behandles som de øvrige ansøgere, hvis sager var verserende på det pågældende tidspunkt, hvorfor man uanset den beklagelige ekspeditionsangang fortsat skal henstille, at afgørelsen fastholdes.

...«

I en udtalelse af 24. august 1982 til mig orienterede justitsministeriet mig om, at ministeriet i en samtidig skrivelse til advokat A havde meddelt, at ministeriet efter en fornyet gennemgang af sagen fortsat ikke fandt grundlag for at kritisere det af tilsynet udøvede skøn, der lå til grund for afgørelsen af 28. juli 1981. Ministeriet fandt imidlertid efter en vurdering af samtlige nu foreliggende omstændigheder, herunder navnlig sagsbehandlingstiden og varigheden af B's ophold her i landet samt tilpasning til danske forhold, ikke fuldt tilstrækkelig anledning til at bringe B's ophold i Danmark til ophør.

I en skrivelse af 7. september 1982 meddelte jeg justitsministeriet, at jeg, under hensyn til at der nu ville blive meddelt B opholds- og arbejdstilladelse her i landet, herefter ikke fandt anledning til at tage stilling til, om den påklagede afgørelse kunne anses for forenelig med forvaltningsrettens almindelige regler om tilbagekaldelse af forvaltningsakter, og at jeg ikke foretog videre i sagen.